

De Vroege Jaren: Kies om te Zien

Nu beginnen we.

En inderdaad, opnieuw groet ik je, geliefd en heilig en eniggeboren kind van God. Luister goed naar deze groet. Ik groet *jou, geliefd en heilig en eniggeboren kind van God*. Dit is werkelijk wie jij in waarheid bent. Dit is werkelijk alles wat je kunt zijn.

Want vóór de tijd waarop de eerste sterren aan de hemel werden gezet, was jij er al zoals je Vader je heeft geschapen om te zijn. Nee, niet zoals de denkkeest je jezelf zou tonen. Er was niet zoiets als wat jullie kennen als een lichaam. Er was niet zoiets als een gedachte van vergankelijkheid. Er was geen spoor van de gedachte aan geboorte, en daarom ook geen concept of ervaring van wat jij de dood zou noemen. In dat oeroude begin, nog vóór de tijd bestond, was jij al heel en compleet geschapen, de volmaakte liefdevolle uitbreiding van de geest van God. En God is alleen liefde. Omdat dit waar is, is het altijd waar. Er is geen moment in de tijd waarop deze waarheid wordt onderbroken. Er is geen moment in jouw ervaring waarin de echte wereld ophoudt te bestaan.

Hoe kan het dan dat jij je ogenschijnlijk beperkt voelt in de ruimte en het volume van een fysiek lichaam? Het is heel compact en vaak heel zwaar. Hoe komt het dat je zo zeker bent dat wat je door fysieke ogen ziet echt is? En je kunt het zeker bewijzen aan jezelf. Probeer maar eens door een muur te lopen en je zult jezelf ervan overtuigen dat die muur volkomen echt is, dat het lichaam is wie je bent, dat het is zoals het is, en dat dat niet kan veranderen. Door die opvatting in je denkkeest aan te nemen, door die waarneming voor waar aan te nemen, leer je jezelf de zachte stem te ontkennen die God aan jou, zijn enige schepping, heeft gegeven en die liefdevol in jou is geplaatst vóór het begin van de tijd.

Die stem is nog steeds en altijd bij je. Maar het vereist, als je wilt luisteren, de bereidheid om elke waarneming op te geven die je ooit over jezelf of over de wereld hebt geloofd, en juist die daad voelt als totale waanzin.

Wat gebeurt er met mij als ik mijn geloof opgeef dat die muur echt is? Wat gebeurt er met mij als ik alle percepties opgeef waarvan ik weet dat ze in steen zijn gebeiteld en op basis waarvan ik moet handelen om te overleven in deze wereld, die ik zeker niet heb gemaakt? Ik ben hier immers bij toeval beland, als gevolg van de passie van mijn ouders. Ik heb mezelf hier simpelweg aangetroffen, en dit is zoals ik ben.

Het lijkt absurd om zulke diepgewortelde percepties, overtuigingen *en ervaringen*, waarvan jij gelooft dat ze je hebben geholpen om te overleven, op te geven om je bezig te houden met wat pure waanzin lijkt te zijn.

Ik heb vaak en via vele kanalen gezegd dat de wereld die jullie waarnemen diametraal tegenovergesteld is aan de echte wereld. Het is exact het tegenovergestelde. Daarom, als je de werkelijke wereld wilt kennen, is de eerste stap die nodig is je denkkeest te herscholen, en bereid te zijn te aanvaarden dat alle dingen die je meent te zien slechts tijdelijke reflecties zijn, of illusies. Dat de fysieke ogen je nooit de echte wereld hebben getoond. Dat je ideeën en waarnemingen die gebaseerd zijn op de informatie die je via de zintuigen van

het lichaam krijgt, altijd lijnrecht tegenover de waarheid van de werkelijke wereld hebben gestaan.

Als er dus in jou een roep geboren wordt, als er die vonk binnen in je is – wat eenvoudig betekent dat de stem voor God eindelijk een beetje is binnengeslopen en je begint te luisteren – als er iets in je is dat je roept om de echte wereld te leren kennen, als er iets in je is dat je oproept om de vrede van God te leren kennen, als er iets in je is dat ook maar een klein beetje bereid is om over te geven wat er maar overgegeven moet worden om de realiteit van Gods vrede en de volmaakte liefde, die je al bent, te leren kennen, dan moet je een beslissing nemen. En die beslissing luidt als volgt:

Als ik tijd heb gebruikt en tijd heb ervaren om aan te tonen dat wat ik mezelf heb geleerd te geloven waar is, dan moet ik nu misschien tijd gebruiken om los te laten wat ik heb geloofd waar te zijn.

Het besluit is de keuze om volledig toegewijd toe te staan dat de ervaringen in de tijd, beginnend daar waar je bent in je dagelijks leven, voor jou opnieuw worden geïnterpreteerd door een stem die in jou is maar niet helemaal de jouwe is. Nog niet tenminste. De dag zal komen dat je één zult zijn met die stem. De dag zal komen dat je de waarheid zult kennen:

Ik en mijn Vader zijn één.

Er zal een dag komen waarop je, hoewel je fysieke ogen nog steeds lijken te functioneren, liefdevol kijkt naar de wereld die in dwaling is gemaakt, deze fysieke dimensie, deze vernauwing die je waarneemt in je denkgeest, want je zult ernaar kijken door een innerlijk oog, een aspect van je wezen, je bewustzijn, dat wel bepaalde fysieke correlaties heeft, ja, en je zult dat oog activeren en je zult dat oog openen en je zult naar alle dingen kijken door dat oog. En de zintuiglijke informatie die bij je binnenkomt zal als het ware gefilterd of getransmuteerd worden, zodat wat je ziet en beoordeelt niet voortkomt uit overtuigingen en ideeën die je onjuist gecreëerd hebt, maar uit waarnemingen die gereinigd en gezuiverd zijn door het licht en de wijsheid die door dat innerlijke oog zullen schijnen.

Toen ik eens bij mijn vrienden zat die men discipelen noemde, zei ik tot hen: ‘Wanneer het oog één wordt, dan zult gij het Koninkrijk binnengaan.’ Wat betekent zo'n vreemde uitspraak? Ten eerste spreekt het op vele niveaus tot een waarheid die alleen begrepen kan worden via het concept van niveaus. Wanneer het oog één wordt, betekent dit dat je hebt geleerd je fixatie los te laten om de aandacht van je geest *alleen te richten op je fysieke zintuigen*, en dus op alle concepten en waarnemingen die je hebt opgebouwd op zintuiglijke informatie die via het lichaam binnenkomt; en dat je die aandacht hebt verplaatst om gecentreerd en verankerd te worden in het *innerlijke oog*, zodat het licht van bewustzijn dat op je ervaring schijnt de weerspiegeling van de *werkelijke* wereld onthult door alles wat je ziet en ervaart.

Het tweede niveau is dit: je bent in conflict, je bevindt je in een wereld van dualiteit. Er is niet één enkel ding. Er is altijd dit en dat, op en neer, licht en donker, goed en slecht, goed en fout, beste waarde en slechtste waarde, beste keuze en slechtste keuze. Overal waar je gaat gedurende de dag word je geconfronteerd met de noodzaak om een keuze te maken. Dit of dat. Om eerlijk te zijn is het gewoon de keuze tussen liefde en angst. Maar in jouw wereld overheerst die dualiteit, en daarom is de wereld waarin je je bevindt niet de echte wereld. Want de echte wereld is één en heel en daar woont alleen liefde.

Om het leven van eenheid binnen te gaan, moet je het dilemma van de dualiteit oplossen. Hoe doe je dat? Want overal waar je je bevindt, daar ben je in de fysieke wereld zolang het lichaam blijft bestaan, en het lichaam blijft bestaan zolang jij, als bewust wezen, de keuze ervoor blijft maken. Door de denkkeest om te scholen om alleen voor liefde te kiezen, door de denkkeest om te scholen om elke perceptie die je ooit over iets of iemand hebt gehad op te geven, zo zal de dag komen waarop er geen keuze meer zal zijn voor een fysiek lichaam, maar je jezelf inderdaad toch nog in een lichaam zult bevinden.

Welnu, hoe doe je dat? Hoe droog je de huid terwijl je in de beek zwemt? Hoe kun je het geluid tot zwijgen brengen terwijl je in een oorverdovend concert van muziek zit? Door te leren de denkkeest om te scholen. Er is geen andere manier.

Wij hebben je al eerder verteld dat je niet weet waar iets voor is of waar het toe dient, en dat is een heel goed begin van het proces van omscholing van de denkkeest. Het doel is om een punt in het bewustzijn te bereiken voorafgaand aan elke beslissing, waarin je je de waarheid herinnert van wie je bent en dat je nog niet in de werkelijke wereld leeft, dat wat je voor je ziet als een keuze die je denkt te moeten maken, een illusie is gebaseerd op je ervaringen uit het verleden.

Als je je bewustzijn traint om in een helderheid van eenheid te blijven die bestaat vlak voor elke keuze die je tegenkomt, dan kun je leren de stem van de heilige te horen die voor jou zal kiezen, met jouw toestemming, totdat je bewustzijn heeft geleerd dat de keuzes van die ene, die van de Heilige Geest, altijd honderd procent juist zijn en het hoogste in jou dienen. Dan absorbeer je dat, je neemt het over, je staat jezelf toe opnieuw in het bewustzijn van de Heilige Geest zelf te vertoeven, en *je wordt die Stem*. Hij is niet langer buiten je, en is niet langer moeilijk te horen, want je hebt alles wat je identificatie met iets anders dan die stem in stand hield overgegeven. Dan zijn er in werkelijkheid *geen keuzes meer*, hoewel je nog in de wereld lijkt te blijven, en leeft vanuit de het oog van eenheid dat duidelijk de weerspiegeling van de werkelijke wereld ziet dwars door de illusoire wereld die je er overheen hebt gelegd. Van daaruit zul je, hoewel je schijnbaar nog in een lichaam leeft, rechtstreeks de *ervaring kennen van een leven zonder keuze*. Het dilemma van dualiteit is opgelost, want er is niet langer angst in je geest. Niets om aan vast te houden, niets om naar te zoeken, niets om te winnen, en het belangrijkste, niets om te verliezen. Want de angst voor verlies is wat je voor altijd gevangen houdt in het conflict van dualiteit, en dan blijft die visie ongekend.

Je denkkeest bijscholen is dus de hoogste tijdsbesteding die je te doen staat. Geen van de wegen die je denkt te gaan, zal je ooit naar de hemel brengen als die wegen gegroeid zijn uit de manier waarop je geleerd hebt keuzes te maken. Laat me je een voorbeeld geven:

Ik ben een lichaam. Ik moet overleven. De wereld is daarbuiten en ik weet dat hij nogal wreed kan zijn. Ik kan beter bij de baan blijven die ik heb, want overleven is voor mij de hoogste waarde. Daarom zal ik ervoor kiezen (men gelooft in vrijheid) om te blijven waar het hart niet in vrede is.

Dat is geen keuze. Absoluut geen keuze. Het is een gevolg van angst en een gemis van juiste kennis.

Vrijheid van alle omstandigheden, vrijheid van conflict en angst, komt niet als het lichaam lijkt te sterven. Want als het einde van het conflict niet in je bewustzijn komt voordat het

lichaam sterft, wees er dan maar zeker van dat je jezelf gewoon en toch weer zult terugvinden in en als een lichaam dat een wereld waarneemt waarin conflict en dualiteit heersen.

Dan is er geen andere keuze dan te ontwaken. En ontwaken betekent dat je afstand doet van alles wat je dacht te weten en dat je een innerlijke stem toestaat je geest bij te scholen tot je de werkelijke wereld herkent en in die vrede verblijft die voor altijd alle begrip te boven gaat.

Menigeen in de wereld zal je niet herkennen wanneer dit voltooid is, want zie je, niemand kan een ontwaakte geest herkennen tenzij er ook in hem of haar een zekere mate van ontwaken heeft plaatsgevonden. En dat is niet erg. Want zolang het lichaam bestaat, ben je vrij om alleen liefde te onderwijzen. Maar niet vanuit de perceptie dat je weet wat dat betekent. Alleen liefde weet wat dat betekent en alleen liefde weet wat er in elk moment dient te worden uitgebreid. Daarom zul je, terwijl je nog in de wereld lijkt te leven, vanuit die singulariteit die tot stand komt door de herscholing van de geest en het loslaten van de angst, ontdekken dat je voor elke ademhaling je voortdurend en eenvoudig afvraagt:

Waar is dit moment voor? Wat wil je ermee bereiken?

En je zult de stem van de heilige zo duidelijk en helder gaan horen, dat je elke twijfel, elke angst en ongerustheid volledig zult opgeven. En vanaf dat moment zul je inderdaad het koninkrijk binnengaan, want het oog zal één zijn geworden. Je zult dan als de wind zijn en niet weten waar je vandaan komt of waar je heen gaat. Er zal dan alleen het eeuwige heden zijn waarin je zonder enige twijfel weet dat je oneindig vrij bent en eeuwig straalt en dat er alleen de liefde van God tegenwoordig is, waar je je toevallig ook bevindt. Liefde zal aanwezig zijn als angst is verdwenen.

Begin daarom, bij het herscholen van de denkkeest, met te erkennen dat je niet weet waartoe dit moment dient, wat dit moment ook is, zoals het zich voordoet. Erken dat er één is die je kunt vertrouwen: de Heilige Geest, de leraar en gids die in gelijke mate aan allen wordt gegeven totdat allen naar de werkelijke wereld zijn teruggekeerd.

Leer te vertrouwen op wat je niet kunt zien. Leer te horen wat niet hardop lijkt te worden uitgesproken. Leer te voelen wat niet *via* de zintuigen komt, maar van *binnenuit* opkomt en wordt verlicht. Leer waarachtig te kijken naar de plaatsen waar angst woont, en als je daar kijkt, kijk dan liefdevol, want je hebt geleerd bang te zijn om naar je angst te kijken. En waarom? Omdat je gelooft dat je die angst bent, die zich uit als een patroon in je zogenaamde persoonlijkheid. Omdat je ermee geïdentificeerd bent, is je diepste angst dat als je toelaat dat er licht over schijnt, het zal oplossen en daarmee ook jij. Daarom zei ik eerder dat de diepste angst de angst is voor het verlies van een zelf dat nooit is geweest.

Wanneer je je geest opnieuw traint in de nederigheid om te erkennen dat je niet weet waartoe iets dient, dat de enige keuze die je kunt maken is te weten en je te herinneren en te leven in de vrede van God, zal de denkkeest geherstructureerd, gereinigd en gezuiverd worden en zul je uitkijken op een getransfigureerde wereld en zul je er de weerspiegeling van de werkelijke wereld doorheen zien schijnen. Je zult weten dat je onbevreesd bent, want er is niet langer een zelf dat jouw voortdurende bescherming nodig heeft tegen de grote krachten die ertegen lijken op te staan. Want er kan geen macht zijn die opstaat tegen het

ware zelf, dat wat stralend met jou, door jou en de hele schepping heen straalt. En dat zelf is de echte wereld.

Jij bent die ene, helder schijnend, veel groter dan tienduizend zonnen. En als je naar de uitgestrektheid van je hemel kijkt, realiseer je dan dat die slechts een stipje weerkaatst van het licht waarin hij zelf is ontstaan en dat licht ben jij. Alle werelden, alle dimensies, alle vlakken van bestaan komen voort uit jouw Heilige Geest. Jij bent de grote onmetelijkheid die de schepping op dit moment omvat. En zelfs nu in werkelijkheid verblijf en leef en besta je alleen in de werkelijke wereld. En de enige afstand tussen jou in de werkelijke wereld en de jou die jij denkt te zijn in de onwerkelijke wereld is de gedachte die jij per se wilt denken.

Leer dus je geest te trainen om die gedachte los te laten wanneer ze opkomt. En je zult het weten, al neemt het vele vormen aan, want je zult je altijd beklemd voelen, je zult je afgescheiden voelen van je broeders en zusters, je zult het gevoel hebben dat de liefde van deze aarde van jou ver weg is en dat de vrede van God nergens te vinden is. Dat is een teken dat je ervoor gekozen hebt je te identificeren en vast te houden aan een gedachte die alleen maar onwerkelijkheid kan voortbrengen. Stop met proberen haar te verdedigen. Stop met proberen haar te koesteren, omdat je denkt dat jij haar gemaakt hebt en dat je haar daarom in stand moet houden. Laat haar gewoon los. Laat haar duizend keer per dag los. En kies een nieuwe gedachte, een eenvoudige gedachte:

Ik weet helemaal niets; Heilige Geest, leer het mij opnieuw.

En laat de tijd niet datgene zijn waarmee je je eigen doeleinden nastreeft, maar veeleer dat waarmee je volledige correctie toelaat om tot de heiligheid van je Volmaakte en Stralende Geest te komen.

'Maar, maar, ik heb allemaal problemen. Jeshua, wat moet ik doen met al deze problemen?'

Geef ze op. Het zijn illusies. Alles wat je denkt te zien als een probleem dat opgelost moet worden, is het gevolg van het feit dat je eerst een krankzinnige gedachte hebt gekozen. Kies gewoon opnieuw, zo vaak als het nodig is, tot de vrede terugkeert.

Ik verzeker je: als je je volledig toewijdt aan het ontwaken uit de droom die je hebt gedroomd sinds de sterren voor het eerst aan de hemel verschenen, en zelfs daarvoor, als je enige verlangen is om alleen te zijn wat God geschapen heeft, leg dan met elke ademtocht alles wat je denkt te weten, alles wat je denkt nodig te hebben, op het altaar van je hart, en kijk liefdevol naar elke plaats waar angst een thuis heeft gemaakt in je denkkeest, en sta toe dat er correctie komt. Die zal komen. Ongeacht op welke manier je hem ervaart, hij zal komen.

En de dag en het moment zal aanbreken en al je pijn, angst en lijden zal verdwenen zijn als een wind die het schuim van de golf wegduwt en de helderheid van de oceaan eronder openbaart. Je zult letterlijk in je hele wezen voelen dat er nooit een droom is geweest. Sommige herinneringen kunnen bij je blijven en je zult weten dat je ergens een droom gedroomd moet hebben of een gedachte gehad moet hebben over hoe het zou zijn om anders te zijn dan zoals God je geschapen heeft, maar het zal zo'n vage echo zijn dat het geen spoor op je zal achterlaten. In je hart zul je zachtjes glimlachen, ongeacht de omstandigheden waarin je je bevindt. Er zal vrede zijn van de kruin van je hoofd tot de uiteinden van je tenen, om zo te zeggen, en die vrede zal voor je uit lopen, waar je ook gaat. Zij zal een kamer binnengaan voordat je er met een lichaam binnenkomt, en zij die gevoelig

beginnen te worden zullen zich afvragen wie er bij hen is binnengekomen. En sommigen zullen zelfs zeggen: ‘Kijk, ik geloof dat Christus is gekomen voor het avondeten.’ En jij zult diegene zijn, want dat is wie je bent – de eeuwige Christus.

Kom dan nu met mij binnen in die vredige plaats. Degenen onder jullie die nog geloven dat je maar een lichaam bent, beginnen daar. Begin met het lichaam toe te staan zich te ontspannen en weet dat dat niet iets is wat je kunt proberen te doen. Je hoeft het alleen maar toe te laten. En terwijl het lichaam zich ontspant, laat je je aandacht weggaan van de dingen waarvan je gelooft dat ze om je heen zijn. Geef je behoefte op om de wereld in de gaten te houden. Geef je behoefte op om te geloven dat er iets te bereiken is en dat je ergens heen moet. Laat het wegzinken in de diepte van je eigen wezen. Niet op zoek om te zien wat er is, maar je overgeven. Laat de adem door je lichaam stromen, alsof iets anders voor je ademhaalt. Ontspan zelfs de activiteit van de hersenen, alsof het gewoon nog een spier is die je kunt ontspannen. En terwijl je rust en je overgeeft aan die onverklaarbare plaats van zijn, het mysterie van je bestaan ver voorbij wat het lichaam ooit zou kunnen aanraken en weten, ver voorbij wat de menselijke emoties kunnen bevatten, ver voorbij elke gedachte en elk geloof en elke ervaring die je ooit hebt gekend, daar rust de glinsterende schittering van het licht van je zelf. Blijf daarin. Geef je daaraan over. Ken alleen dat.

En daar, op die plaats, in de grote diepte van je eigen denkkeest en wezen, maak daar vandaag een nieuwe keuze.

Vader, ik weet niet wat ik gedaan heb, ik weet niet hoe ik de droom van afscheiding van U gedroomd heb, maar ik doe er afstand van. Ik erken dat ik van niets weet wat het is of waartoe het dient, ik ken het moment van mijn eigen schepping niet, en daarom geef ik mij over in de schittering en zuiverheid van uw vrede en uw liefde. Ik open mijzelf om alleen U te ontvangen. Dit alleen wordt door U van mij gevraagd, en alleen dit kies ik. Geef mij die wijsheid en die kracht en die hartstocht waardoor ik kan leren de tijd constructief te gebruiken als een sacrament van overgave van alles wat anders dan liefde in mij is geweest. U bent de weg, de waarheid en het licht. En ik keer terug naar de heilige plaats van onze eenheid. Ik blijf zoals U mij geschapen hebt te zijn.

Dus, onthoud dan dat je zult ontwaken tot je eigen roeping. Dat doe je nu al. Wat je onderweg meemaakt is volkomen vrijwillig gekozen. Niets ervan was nodig, maar geen enkel spoor ervan dooft of beperkt de uitstraling van wie je bent. Het is allemaal eenvoudig, de keuze van één moment. Laat de tijd dan je dierbare vriend worden, totdat de tijd niet langer nodig is en wordt overgegeven aan de Heilige Geest. Je zult je dan misschien toch steeds weer in de tijd bevinden, maar je zult het niet ervaren zoals de wereld je dat heeft geleerd. Je zult het slechts zien als een tijdelijke dans waarin je vrijelijk wordt betrokken, als een manier waarop de liefde van God zachtjes kan neerdalen en de onwerkelijke wereld aanraakt, haar weer verlicht met de werkelijkheid en het onwerkelijke naar het werkelijke voert, en de hemel naar de aarde brengt.

Jij bent diegene in wie onze Vader eeuwig behagen scheidt. Jij bent diegene aan wie alle macht onder hemel en aarde is gegeven, nu in de palm van je hand. Want de macht van hemel en aarde, die een dualiteit is, is de macht van keuze, de macht van bewustzijn, de macht om toegewijd te zijn aan alles wat je ziet als zelf geschapen, de macht om het over te geven aan die ene stem in jou die als enige weet hoe je elke gedachte die je ooit hebt gehad kunt transmuteren en vertalen naar dat wat perfect de uitstraling weerspiegelt van de liefde

die jou verbindt met je schepper. In werkelijkheid is de weg gemakkelijk en zonder inspanning, als de keuze maar wordt gemaakt.

Hiermee sluiten we de boodschap van dit moment af, opnieuw als een opstapje, verbonden met wat hiervoor is gedeeld. Gebruik het goed, gebruik het verstandig en overdenk het vaak, want het zal je herinneren aan het pad dat je bewandelt. Want werkelijk, als je deze woorden nu hoort, heb je er al voor gekozen om de werkelijke wereld in jezelf te herwinnen.

Dus, zullen we hier enkele ogenblikken pauzeren. En dan, als jullie mij wat van jullie tijd willen geven, zullen we ons bezighouden met bepaalde vragen die in de denkkeest van jullie broeders en zusters naar boven zijn gekomen. En velen van jullie zullen weten dat dit ook jullie vragen zijn.

Wees dan in vrede, geliefde vrienden, en weet dat ik gewoon hier in de echte wereld ben, en wacht tot jullie inzien dat dat is waar ook jullie zijn en niet langer de wens koesteren ergens anders te zijn.

Amen

De eerste jaren: Kies om te Zien – Vraag 1

Vraag

Hoe verklaart Jeshua zijn daden van Kruisiging en Opstanding in relatie tot ons, en wat is de symboliek die hij beoogde?

Antwoord

Inderdaad, geliefde broeder, dit is een vraag die mij vele malen is gesteld en ik moet bekennen dat er een tijd is geweest dat ik deze vragen ook aan mezelf stelde!

Ten eerste, dierbare vriend, wanneer je het hebt over de Kruisiging en de Opstanding, dan verwijst je in de eerste plaats naar een gebeurtenis die wel degelijk in de tijd heeft plaatsgevonden. Laat niemand zich daarin vergissen. Ik verzeker je dat ik als mens, als ieder ander mens, als menselijk wezen, mijn pad naar de herinnering van mijn eenheid met God heb gevolgd. Op dat pad heb ik geleerd dat ik uiteindelijk niets aan iemand kon geven zonder het eerst voor mezelf te ontvangen. Ik werd wat je zou kunnen noemen Goddelijk egoïstisch; dat wil zeggen, ik gebruikte het lichaam, de denkkeest, de emoties en elke ervaring en elke gelegenheid om mezelf te leren alleen samen met de Heilige Geest te kiezen. En de Heilige Geest leerde mij dat de dood niet werkelijk is – punt uit.

Hoe kon ik dat werkelijk weten? Hoe kon ik dat tot in de dieptste kern van mijn wezen door laten dringen? Door toe te staan dat de druk van bepaalde omgevingsfactoren, zoals je ze zou kunnen noemen – de toenmalige politieke druk – niet mijn vijanden werden, maar mijn dienaren. Ik nam een besluit in het diepst van mijn gebed en meditatie om mijzelf toe te staan in een drama betrokken te raken, in een arena, dat zich afspeelde in Jeruzalem. Ik liet toe dat ik werd overgeleverd in de handen van hen die mijn vervolgers zouden worden. Ik stond mezelf de ervaring toe om hulpeloos gevangen te worden gehouden door hen die beheerst werden door angst en niet door Liefde. Maar wees gerust, ik werd geregeerd door

Liefde en niet door angst, hoewel die angst nog een laatste keer de kop opstak, toen ik mij van mijn vrienden scheidde, en zij zich van mij scheidde door in slaap te vallen. En midden in de nacht schreeuwde ik inderdaad mijn laatste kreet van benauwdheid uit:

Neem dit weg van mij, Vader. Ik denk dat ik hier een kleine vergissing heb gemaakt... Maar niet mijn wil, maar de Uwe geschiede.

Met die definitieve overgave ging ik door mijn laatste schil van angst en liet ik toe dat de gebeurtenissen zich voltrokken zoals zij die de leiding hadden over die gebeurtenissen, wilden dat ze zich voltrokken. Ik gebruikte zelfs die momenten om liefdevol naar mijn vervolgers te kijken, om de tijd constructief te gebruiken, om voorbij de oppervlakkigheden te kijken, om de lieflijkheid en de Christus in hen te zien en eerlijk gezegd, terwijl ik dat deed – zelfs terwijl ik werd uitgekleeft en gegeseld en geslagen, terwijl mijn lichaam zwakker en zwakker leek te worden, terwijl ze een doornenkroon op mijn hoofd plaatsten; en ja, ik voelde de pijnscheuten op lichamelijk niveau, wat je pijn zou noemen, zonder angst voor die pijn – richtte ik toch al mijn aandacht op het zien van het gezicht van Christus in mijn vervolgers. En terwijl ik dat deed, verlichtte of verfijnde het voor mij, het bracht me naar het einde van mijn reis. Door mijn eigen bewustzijn om te scholen om alleen Gods schepping te zien, werd ik één met die Kracht, één met die Waarheid zonder schommeling of variatie. Toen de gebeurtenissen van wat jullie de Kruisiging zouden noemen zich afspeelden, verzeker ik je dat iedereen alleen maar zag wat hun fysieke ogen hen toonde. Omdat de massa geloofde dat het lichaam echt is, omdat zij ermee vereenzelvigd waren, geloofden zij werkelijk dat ik stervende was, dat ik leed, dat ik van hen werd weggenomen. Maar deze pijn en deze angst kunnen alleen voortkomen uit de waan van het geloof dat wat onwerkelijk is, echt is.

Na verloop van tijd vond er inderdaad wat men noemt een Wederopstanding plaats. Hierover zijn vele verhalen in omloop geweest; het was niet zo fantasievol als sommigen het wilden doen voorkomen. Het betekent eenvoudigweg dat omdat mijn bewustzijn, door deze laatste les aan mijzelf, grondig gevestigd of gecentreerd was geraakt in de herkenning van alleen de werkelijke wereld, er een punt kwam waarop het lichaam, of de grondstof, daar gewoon lag op wat jullie een laken zouden noemen, op een klein platform in een bepaalde spelonk of grot (mij trouwens gegeven door mijn oom Jozef van Arimathea; dat wilde ik er even bijzeggen), er toen een moment kwam waarop er simpelweg geen behoefte meer was om zelfs maar die dode fysieke vorm te laten bestaan. Het begon op te lossen, het versnelde zijn – hoe noem je dit? – ontbinding, zo je wilt, en keerde letterlijk terug naar wat je een moleculaire of atomaire staat kunt noemen, een plaats van bijna pure energie en zeker niet te zien door fysieke ogen, maar geloof me het was er nog steeds. Stofdeeltjes, zou je het kunnen noemen, maar veel, veel kleiner.

Toen enkele vrienden van mij bij het graf kwamen en ontdekten dat het leeg was, verwonderden zij zich. Waarom? Omdat diep in hun wezen het geloof verankerd was dat het lichaam werkelijk is en het bewustzijn secundair. Wees er gerust op, het is juist het tegenovergestelde. Ik heb ervoor gekozen om de vorm van het lichaam te reactiveren of te herscheppen voor zeer specifieke doeleinden. Als je met iemand wilt communiceren en hij begrijpt niet dat er een telefoon beschikbaar is, moet je naar zijn huis gaan, hem bij de schouder nemen en in zijn oor spreken. Als zelfs je beste vrienden nog niet helemaal hebben geleerd te geloven dat ze met elke geest op elk moment kunnen communiceren, moest ik dus de lichaamstelefoon herscheppen, om te demonstreren: kijk, ik leef, de dood is

onwerkelijk, ik heb de laatste les geleerd! Raak me aan, hoor me, voel me zoals jullie deden voor de kruisiging – en wees toch gerust, ik zal jullie opnieuw verlaten, want als ik dat niet doe, kan de Trooster, de Heilige Geest niet komen om jullie naar de Waarheid te leiden. Maar de dag zal komen dat jullie eindelijk zullen afzien van de behoefte om te geloven in de wereld die de fysieke ogen je tonen. Ik zal nog eens komen om vanuit de echte wereld tot jullie te spreken en je te helpen om die plaats in jezelf te betreden. Ik weet de dag en het uur nog niet, maar ik zal komen wanneer jij het verkiest. Geliefde broeder, omdat je deze woorden nu hoort, heb je gekozen, en ben ik gekomen

Dat is dus de historische essentie van de Kruisiging en de Wederopstanding. Wat had het te betekenen? Dat heb ik al met je gedeeld. Het was mijn leerweg. Ik koos ervoor, het werd me niet opgedrongen. Want de wil van mijn Vader is hetzelfde als voor jou: dat ik eenvoudig wakker blijf in Hem. Het was mijn eenvoudige en eigen weg om dat te leren. Wees ervan verzekerd dat dit aanleiding tot feest moet zijn, want het is niet nodig dat jij aan een kruis genageld wordt! En waarom?

Ik heb vele malen gezegd dat alles in jouw wereld een symbool is. Vraag wat het symbool inhoudt en het zal je de waarheid onthullen, het zal je naar de echte wereld leiden. Dus als je naar de Kruisiging en de Opstanding kijkt, begrijp dan dat het de bereidheid symboliseert om de dood in je bewustzijn toe te staan, het bewustzijn van datgene waarmee je je wenst te identificeren. Als je kiest voor identificatie met liefde en onbegrensdeheid en vrijheid en volmaakte vrede – met de werkelijke wereld – dan verliezen de gebeurtenissen die zich voltrekken, terwijl je ze ervaart, hun macht om je met waan te betoveren.

Denk daar eens diep over na. Wanneer je je geest hebt omgeschoold om alleen Liefde te onderwijzen en te kiezen, en om liefdevol en misschien lachend te kijken naar de gebeurtenissen die door je heen gaan, zelfs het ontstaan en vergaan van het lichaam, zal de dag komen waarop je in volmaakte vrede iedere ervaring kunt aangaan. En wanneer je in vrede een ervaring in gaat, zul je die overstijgen. Als je een ervaring in angst tegemoet treedt, sluit je jezelf erin op. Dat wordt het creëren van de hel genoemd en de noodzaak van wedergeboorte. Elke ervaring die je van ganser harte aanvaardt vanuit een plaats van volmaakte vrede, wordt overstegen.

Laat dan de kruisiging plaatsvinden van al je valse ideeën over jezelf. Wees bereid om de sprong in het ravijn te wagen, om je in te laten met wat volgens de wereld absurd, krankzinnig, ongehoord en arrogant lijkt. Durf te beweren dat je bent zoals God je geschapen heeft en dat niets in deze wereld opweegt tegen jouw schittering. En lang nadat de wereld je probeert te vernietigen – en dat doet ze altijd – en lang nadat het lichaam is afgelegd op welke door jou gekozen wijze dan ook, zul je voortleven en zul je lachen bij de gedachte aan verlies en dood.

Dit is de Opstanding dan, de opstanding in je bewustzijn van de waarheid die je bevrijdt. Zie in mijn aardse ervaring slechts een symbool van wat er in jou kan gebeuren, als je ervoor kiest je gedachten, je waarnemingen, je angsten, je kleine wensen en behoeften over te geven aan je vervolgers – want je zult geloven dat de engelen die gekomen zijn om je illusies te ontmantelen, je vervolgers zijn, omdat de dood aanvoelt als een vervolging. Geef jezelf eraan over. Laat de geest gecorrigeerd worden. Laat het hart opengaan en geheeld worden. Laat de kruisiging worden voltooid, zodat de opstanding kan worden ervaren. En wanneer die opstanding, die ontwaken heet, heeft plaatsgevonden, zul je ten hemel opstijgen naar de

Vader, want Hij zal de laatste stap voor je zetten en je zult in de werkelijke wereld vertoeven.

Dank je wel voor het stellen van de vraag.

De eerste jaren: Kies om te Zien – Vraag 2

Vraag

Hoe weet ik dat ik me heb overgegeven aan de Heilige Geest?

Antwoord

Inderdaad, geliefde vriend, je zult weten dat je jezelf hebt overgegeven aan de Heilige Geest omdat je een luide bel zult horen gaan, er zal veel confetti worden gegooid door mensen in gebouwen boven je! Hmm. Hmm. En iemand zal op je afkomen met een microfoon en zeggen: "Jij hebt gewonnen!"

[Gelach]

En je kunt op het podium gaan staan en zeggen:

Ik wil graag mijn moeder en mijn vader bedanken.

Hm. Geliefde vriend, ik benader je vraag met lichtzinnigheid, want luchthartigheid is wat je vreest. Je laat de intellectuele ernst in de weg staan van het ontvangen van de Liefde van God, als een zachte vrede die neerdaalt op de cellen van je wezen. Dus, er is een reden voor mijn ogenschijnlijke dwaasheid.

Er zijn inderdaad signalen die je zult gaan herkennen. In het begin zijn ze glibberig, omdat je gewend bent iets anders te herkennen en het de echte wereld te noemen. Je zult merken dat je je hebt overgegeven aan de Heilige Geest, eerst even hier en dan weer even daar, maar je zult een zekere kwaliteit gaan voelen en waarnemen. Die kwaliteit is vrede, dat je geen angst voelt in de cellulaire structuren van je lichaam, geen verlangen, geen gevoel van verlies en geen dreiging, alleen de eenvoud van het waarnemen en toelaten wat zich op elk gegeven moment als jouw ervaring voltrekt – en het is volkomen aanvaardbaar voor jou, ongeacht wat er gebeurt. Voor de wereld lijkt dat waanzin, want de wereld zegt: "Je bent op de goede weg als je weet wat er gebeurt om je daar te brengen waarvan je weet dat je er moet zijn, waar succes naar je toekomt, waar gerief en veiligheid in de wereld naar je toekomt."

Aha, dan moet ik op het juiste spoor zitten!

Nee. Je bent op de goede weg als je weet dat je van de kruin van je hoofd tot de topjes van je tenen in vrede bent met jezelf en de wereld om je heen. En als je in die toestand naar de wereld kijkt, zie je niemand om de schuld te geven, niemand om bang voor te zijn, je ziet alleen onschuld. Het is een tastbaar gevoel omdat je, zie je, gelooft dat je een lichaam bent en zo beoordeelt je de dingen. Als je dus leert vrede te voelen via je fysieke wezen, als je merkt dat je keel ontspant als je spreekt, en er geen angst is of haast bij het uitspreken van je woorden, waar iemand zou kunnen tieren en razen en je laat hen gewoon hun gang gaan, terwijl jij niet verstoord raakt. Wees dan gerust, een deel van je geest heeft zich overgegeven aan de leiding van de Heilige Geest. Heilig, omdat Hij heel is en niet

gefragmenteerd. Geest, omdat het de echte wereld is, niet de onwerkelijke wereld die jij hebt gecreëerd.

Je zult het weten, geliefde broeder, dat je je volledig hebt overgegeven aan de Heilige Geest, wanneer de gedachte je te willen overgeven niet meer opkomt, wanneer het besef doordringt dat er niet langer een energie van zoeken in je is, wanneer er niet langer angst in je wezen opkomt, wanneer je de afwezigheid ervan opmerkt en je realiseert dat die er al heel lang niet meer is geweest. Je zult weten dat je Eén bent geworden, door je overgave aan de Stem van God.

De eerste jaren: Kies om te zien – Vraag 3

Vraag

Wat is de rol die Jeshua wil dat ik speel om de Hemel naar de Aarde te brengen?

Antwoord

Ik wil dat jij de kaartjes verkoopt! Hmm. Je kunt net zo goed wat winst voor jezelf maken hier! Hmm.

Nogmaals, geliefde broeder, lichtheid. Want zoals je de vraag stelt, komt die voort uit een bepaald patroon van zwaarte dat er iets is buiten jezelf waar je naar moet kijken, dat je jezelf moet onderwerpen aan iets wat je dient te doen. Dat is een denkpatroon van de wereld.

Vandaag moet ik naar mijn werk. Ik moet uit bed komen. Dat wordt immers verwacht.

De denkkeest van de wereld is voortdurend buiten zichzelf op zoek naar een werkgever, naar een baas, naar God, naar een priester, naar een geliefde, naar een kind, naar wat dan ook. Sommigen zouden in hun dronken roes op zoek gaan naar een lantaarnpaal om hen richting te geven over wat ze wel en niet zouden moeten doen. Hmm!

En toch zeg ik je, geliefde vriend, luister goed: je hoeft niets anders te doen dan ervoor te kiezen je te openen en de Liefde van God te ontvangen, toe te staan dat de denkkeest wordt gecorrigeerd, zodat je, waar je ook bent, weet dat je Thuis bent, dat je in vrede bent, dat jij en je Vader Eén zijn. Dan, terwijl de Heilige Geest het tapijt van de Verzoening weeft, zul je waarschijnlijk merken dat je lichaam er nog is, en daarom kunnen er enkele verzoeken worden gedaan. Die zullen eenvoudig zijn en je bent altijd vrij om ze te aanvaarden of te verwerpen. Waar het werkelijk om gaat is dat je ervoor kiest om de Vrede van God te worden en die vrede in je wezen te laten doordringen. Dat is wat de trillingsfrequenties van andere geesten beïnvloedt, zelfs als je fysiek nooit een vinger uitsteekt. Vergelijk je pad of je leven niet met dat van anderen, maar onderwijs alleen Liefde. En zoek allereerst het Koninkrijk vóór alle dingen van de wereld door dagelijks jezelf te herinneren:

Ik en mijn Vader zijn Eén! Ik hoef niets te doen en ik blijf zoals ik geschapen ben! Deze wereld is onschadelijk en nu al wordt ze in werkelijkheid omgezet. En de Heilige Geest heeft mij niet eens nodig om dat te volbrengen!

Wees daarom elke dag blij, vertrouw op wat het hart je dagelijks zegt, sta jezelf toe elke dag opnieuw vreugde te voelen – en wees in vrede. En speciaal voor jou: vertel jezelf een mop of twee!

De eerste jaren: Kies om te zien – Vraag 4

Vraag

Is Christus anders dan Jozua of Jeshua?

Antwoord

Dit is een zeer waardevolle vraag. Zoals je weet, is een hele religie opgebouwd op de exclusieve identificatie van Christus met mij – dat ben ik als de historische Jeshua ben Jozef, of Joshua als je dat liever hebt. Gebruik elke naam die je wilt, het maakt mij niet uit.

Christus is Gods schepping. Jeshua is een naam die gegeven is aan een bepaalde menselijke verschijningsvorm, een man in fysieke vorm, een naam die hem voor praktische redenen onderscheidt van andere mannen met andere namen, en ook vrouwen. Christus is alomtegenwoordig en eeuwig. Christus is de diepte van je eigen wezen. Stel je die voor als een oneindige oceaan waaruit alle golven zijn voortgekomen die jij individuele personen noemt, of ze nu mannelijk of vrouwelijk zijn. Jeshua, of Joshua of Jezus, die naam staat voor een van die golven.

Christus staat voor datgene wat in gelijke mate de diepte en de werkelijkheid van alle denkgestten en harten doordringt. Het is eigenlijk meer een energie, een kwaliteit van zijn. Het is de letterlijke weerspiegeling of uitbreiding van de aanwezigheid van de onbeperkte Liefde van God. Christus is Gods Zoon, die noch mannelijk noch vrouwelijk is, het betekent louter het nakomelingschap van dat wat daaruit opwelt. Jeshua of Joshua of Jezus werd één met Christus, niet langer geïdentificeerd als een man maar als Christus. Die weg is dezelfde voor iedereen, want het is slechts de terugkeer tot de juiste gemoedsgesteldheid. Als je jezelf alleen als de golf op de oneindige oceaan ziet, is dat een begin; maar uiteindelijk is het doel je gevoel van identiteit te verschuiven, zodat mijn woorden de jouwe worden:

Ik en mijn Vader zijn één. Niet vanuit mijzelf doe ik deze dingen, maar mijn Vader doet ze door mij.

Met andere woorden, er is niemand anders dan mijn Vader.

Christus en Jeshua zijn verschillend op één niveau. Zij werden één en dezelfde toen de denkgest of het individu dat ik was de illusoire perceptie van zichzelf als gescheiden van God opgaf en zich identificeerde met alleen de Denkgest van Christus. Dan is er alleen Christus en is de mens verdwenen, behalve als een tijdelijk symbool, een anker, een routekaart, een richting die je kunt volgen tot je mij voorbij bent en zelf die oceaan wordt. En als je me op geen enkele manier, in geen enkele vorm meer nodig hebt, dan zullen we zonder onderbreking eeuwig samen zijn. Hm. Dat zou je iets moeten geven om op te kauwen.

De eerste jaren: Kies om te Zien – Vraag 5

Vraag

Kunt u alstublieft meer zeggen over de niet-fysieke werkelijkheid?

Antwoord

Meer over niet-fysieke werkelijkheid.

[Gelach]

Heb ik mijn taak volbracht? [grinnikt]

Geliefde vriend en zuster, hoe kom je erbij – letterlijk, hoe kom je erbij – dat lichamelijke echt is? Als je me vraagt om over niet-fysieke werkelijkheden te spreken, ga je er al van uit dat je fysieke ervaring behoorlijk echt is. Hoe weet je dat? Omdat iemand je dat geleerd heeft? Omdat je tegen een muur aanloopt en daardoor jezelf ervan overtuigt dat die wel echt moet zijn? Gebeurt dit ook niet in dromen? Als iemand je in je droom een mes in het hart steekt, voel je dan niet de angst en de schrik van de dood, van de aanval? Totdat je plotseling je ogen opent en het misschien even duurt voor je het uit je cellen hebt geschud, maar je beseft: dat was maar een droom. Zeker, het leek echt voor mij!

Op precies dezelfde manier lijkt lichamelijke echt – totdat je begint toe te laten dat correctie in je denkgestel binnenkomt, dat je de krankzinnige gedachte denkt dat je misschien de vleesgeworden Christus bent. Naarmate de werkelijke wereld zich begint te herstellen via je bewustzijn en gewaarzijn, zul je, ook al lijkt het lichaam te blijven en te bestaan, ervaren dat het zeer beperkt is. Net zoals je kunt genieten van de ervaringen van de droomtoestand, maar bij het ontwaken voel je vaak dat ze beperkt waren, dat er iets vanuit jezelf opkwam. Als je ontwaakt in de echte wereld, begin je het lichaam en de lichamelijke waar te nemen en te voelen als iets dat kleiner is dan jij en dat is voortgekomen uit je onmetelijkheid, met andere woorden dat je veel meer bent dan het lichaam kan bevatten.

Het is daarom heel zinnig om te denken dat je niet in het lichaam leeft, maar dat het lichaam in jou leeft, dat het uit jou voortkomt, dat je het als een tijdelijk onderwijs- en leermiddel herbergt. Hou ervan, omhels het, heb er een leuke tijd mee, maar identificeer jezelf er niet mee. Limiteer het begrip van jezelf niet tot wat zich afspeelt tussen de kruin van je hoofd en de toppen van je tenen en wanneer je je arm uitstrekt, denk dan geen moment dat je stopt aan het eind van je vinger! Je bent pure energie, puur licht, en je gloed schijnt dwars door vele dimensies en je bent voortdurend met hen allemaal verbonden.

Niet-fysieke ‘werkelijkheden’ – er zijn er vele, als je het zo wilt bekijken, en eigenlijk is het grotere aspect van je wezen niet-fysiek. Je fysieke ervaring is als een druppel in de oceaan. Laat dat even bezinken. Het is als een stipje op een bladzijde en al die tijd beweegt de onmetelijkheid van je wezen zich vrolijk voort, dimensie na dimensie ervarend. En vaak zal dit in je bewustzijn binnensluipen, in je dromen of in je meditaties: het zal door de kieren glijpen en je zult wat men noemt een extatische ervaring hebben. Je zult het gevoel hebben dat je je geopend hebt, terwijl je in feite de openheid gewoon hebt laten doorsijpelen in de beperktheid van je fysieke ervaring.

Hoe kunnen we dan worstelen om ervaring te bereiken in niet-fysieke regionen? Door niet te worstelen, door te beginnen te erkennen dat je puur Geest bent, dat alle werelden zijn voortgekomen uit de ene Heilige Geest, de enige schepping van God. Jij bent die immense oceaan en je hebt slechts al je aandacht gericht op de fysieke ervaring die je aan het creëren bent. Je kunt dat met vreugde doen of je kunt het zien als een soort angstaanjagende ziekte. Het is jouw keuze. Hoe dan ook, om niet-fysieke werkelijkheden te ervaren, hoef je alleen maar je fixatie op je aandacht voor lichaam-en-geest met zijn ervaringen en problemen en al de rest los te laten, en jezelf toe te staan gedachten te onderhouden over je grandeur en grootsheid. Rust in het gevoel van oneindigheid; door toe te laten.. De denkgeest, je plaats van gewaarzijn, zal zich beetje bij beetje beginnen te openen, meer en meer, totdat je je aandacht niet langer kunt samenpersen in de ruimte en het volume van een lichaam.

Dit betekent niet dat je erop gaat staan als op een insect om het kwijt te raken! Het betekent dat je het simpelweg omarmt als nog een aspect van jezelf, zoals de oceaan elke golf omarmt, het zijn ervaring gunt, maar zich er niet aan vastklampt en niet probeert het te laten voortduren; niet probeert een golf te doen verstarren alsof, als dat niet lukt, niemand de oceaan ooit zal zien. Hij laat de golf opkomen, waarna hij weer verdwijnt. De oceaan verheugt zich erin, maar de oceaan zelf wordt nooit met een bepaalde golf vereenzelvigd.

Dat is voorlopig genoeg, want in wat is gedeeld, als het wordt overdacht, geliefde vriend, zul je merken dat er correctie optreedt op bepaalde ideeën die je hebt ontwikkeld over wat niet-fysieke werkelijkheden moeten zijn en hoe ze moeten zijn, en wat er moet gebeuren om ze te kunnen ervaren.

En nogmaals, het was een goede vraag die je hebt gesteld.

Geen vragen meer.

We eindigen dan met te zeggen: dat had je gedacht! [Gelach] Er zullen inderdaad veel vragen zijn en we zullen een proces beginnen waarin een deel van de tijd wordt besteed aan het beantwoorden van de vragen die uit deze familie komen.

Tot slot, weet eenvoudig dit: er kan niet zoiets zijn als afsluiting van de uitbreiding van Liefde. Wees daarom allemaal wie je bent op deze ene dag, maak je geen zorgen over morgen, want die is er niet. Bewandel vandaag de aarde, terwijl je kiest om je te verheugen in het zien van jezelf als wakker, levend en in vrede, zwervend door een landschap dat voor een zeer korte tijd de fysieke dimensie wordt genoemd. Geniet ervan, kijk er liefdevol naar en zegen het met de zegeningen die alleen kunnen komen van de Geest van Christus in jou.

Vrede zij dan altijd met jullie.

Amen.